

גלים

גל ראשון
גל שני

מתנפצים מאימים
על החול והקודש
של חופי חיינו.

אמיתות מספקות
ושקרים מאמתים
מרקדים
כשעירים משלחים
בחוטי הרשתות
ובנפשנו.

שוב נשאר פתח עיניים צר
אל התבלת.
חרכים לנפש
הנזקרת המתגעגעת
לגילוי אהבה.

דפדוף

כמו דפדוף בספר -
עמוד הולך עמוד בא,
אנשים באים והולכים
בעולמי.

האחד את רשוחו משאיר
עמק-עמק
כמו עקבות בחול לפני הגל
חורט, מטביע, נעלם.

השני כרפרוף פרפר
לוטף בי לרגע לטופו
חולף עובר
ומתעופף.

בלא משים
בתוכי נברא עולם
מהעוברים, מהשבים בי
ומפקידים אצלי מאורם.

בור

אני בור צמא
למטרי שמים.
מטיחים קירותי,
ולכסופי
אין תחתית.

אך השיח אינו כשהיה.
סדקים בו.
דרכם מתגנבות טפותי
כזכרונות אבדים
במבוכי שכחה.

עם זאת,
נערות ורועים קרבים,
שואבים מים זכים לעדרים,
ועל כן אני תפלה
שלא אהיה
כבורות הנשברים
בשולי הדברים.

נמים הפנים לפנים

הפנים שבקדמת הנפש
נבטות אל הבאות
והפנים נותר נסתר מעין אדם

פנים שמאיר
דרך הפנים המשקיפות -
משקפות את אורו

כאור הפנים לפנים
כן אור הפנים לעולם
הויה
מאירה
אחת

עיבור הענן

קטונתי.
כל מלבושיי וכליי
ככבלים על ידיי ורגליי
ועל ליבי
הרוצה לפרוש כנפיים

איך תופרים מלבושים
לידח
שגדל וקטן לסרוגין
לשמש
ששורפת כל
לכוכבים אשר המה
אין ספור?

איך מביאים רינה
לערוצי הסדקר
בחום הקיץ
הצחיח?

אין אלא - כי האדם
בצמאנו וכיסופיו
מצמיח כנפיו.
יוצר מלבושים למאורות
מעבר בגשם רוחו